

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 22 LISTOPADA 1827 ROKU, WE CZWARTEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dostrzeżenia meteorologiczne. w Warszawie.						
		Ciepłomierz R.	Barometr.	Wiatr.		Stan nieba
D. 20 Listopa.	Z rana	Stopni zimna — 2	Cali 27 linii 10,6	Poludniowy	Poludniowo-zachodni	Mgla.
	Po południu	zimna — 0	„ — 11,7	Poludniowy	Poludniowo-zachodni	Chmurno.
	Wieczorem	zimna — 0	„ — 8,2	Poludniowy	Poludniowo-zachodni	Chmurno.
21	Z rana	Stopni zimna — 0	27 — 6,4	Poludniowy	Poludniowo-zachodni	Dżdżysto.
	Po południu	zimna — 1	„ — 7,0	Zachodni		Pogoda.
	Wieczorem	zimna — 5	„ — 7,4	Poludniowo-zachodni		Gwiazdy.

W A R S Z A W A.

— Rocznicą imienia Jego Cesarzowiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia MICHAŁA obchodzoną była na dniu onegdajszym w stolicy Królestwa Polskiego z przyzwoitą uroczystością. W godzinach rannych odprawione zostało solenne nabożeństwo w kościele metropolitalnym Ś. Jana, a wieczorem miasto oświecono. Tegoż dnia przypadało święto wszystkich orderów sasko-rosyjskich.

— Dnia 19 b. m., rozstał się z tym światem ś. p. Jerzy Arnold, doktor medycyny, członek towarzystwa król. war. Przyjaciół Nauk, kawaler orderu Ś. Stanisława, mąż zasłużony tak w zawodzie naukowym, jakoteż cinnie przykładający się do wspierania nieszczęśliwych.

— Dnia 19 Listopada, w kościele OO. Kapucynów, 23-letni izraelita i 18-letnia izraelitka, w obec liczego zgromadzenia, przyjęli chrzest ś.; poczem nastąpił obrzęd ślubu małżeńskiego teyże pary. Obuobu obrzędów dopełnił oyciec Benjamin.

— Słychać, że ma wysiść dziełko dowodzące iż zbyt częste a częstokroć niewłaściwe używanie gorczycy, która teraz co raz bardziej przez wiele osób wszelkich stanów jest używaną, może w czasie szkodliwe przynieść skutki. (Kur.)

— W jednym z pism periodycznych naukowych francuzkich, znajduje się wiadomość o nowo wynalezionym aparacie elekto-chemicznym przez Pana T. Torosiewicza, we Lwowie, służącym do wykrycia metali w jakiegokolwiek bądź solucyi. (Kur.)

Wiadomości z Grecyi.

— Monitor paryski zawiera następujący raport o wypadkach pod Navarinem:

Z Navarin, dnia 21 Października. — „Admirałowie dowodzący eskadrami trzech mocarstw które podpisały traktat londyński, zgromadziwszy się pod Zante dnia 28, dla naradzenia się względem sposobu dopięcia celu oznaczonego wspomnianym traktatem, to jest zawieszenia broni między Grekami i Turcyą, zwążyli:

„Że, gdy, po zawarciu na dniu 25 Września

tymczasowego zawieszenia broni, między Ibrahimem Paszą a Admirałami angielskim i francuskim, Pasza ten zaraz od następnego dnia zgwałcił swe zarządzenie;

„Gdy, od chwili powrotu floty egipskiej do Navarinu, na powtórne wezwanie Admirała Codrington który ją był spotkał przy Patras, wojsko Ibrahima nie przestało toczyć zagubnieszego jeszcze rodzaju wojny, porywając niewiasty i dzieci, paląc domy, wycinając lasy, dla zupełnego spustoszenia Morei;

„Gdy, dla położenia końca okropnościom które przeciodzą wszystko co tylko się dotąd działo, — przedstawienia, rady udzielone dowódczom tureckim, odniesienia się nawet do Mehmeta Ali i jego syna, uważane były za czczą igraszkę, chociaż jednem słowem mógł on być wstrzymać szereg tych okrucieństw; —

„Dla dopełnienia zamiarów swych rządów, nie pozostało Admiralom zjednoczonych eskadr iak tylko przedsięwzięcie jednego z trzech następujących środków:

„1. Lub ciągnąć dalej przez zimę dotychczasową blokadę, tak trudną, tak kosztowną, a nawet tak nieużyteczną, albowiem burza mogłaby rozpędzić eskadry, i podać Ibrahimowi sposobność przewiezienia swego wojska na rozmaite brzegi Morei i do wysp;

„Lub, powtóre, zgromadzić eskadry w samym Navarinie, i przez tę ciągłą przytomność zapewnić się o nieczynności floty tureckiej, — chociaż w prawdzie ten środek do niczego nie wiedzie gdyż Porta obstała przy swym systemacie;

„Lub nakoniec, potrzecie, zawinąć z eskadrami do Navarinu, i ponowić Ibrahimowi przedłożenia, które, iako odpowiadające duchowi traktatu, obchodzić muszą i Turcyą.

„Admirałowie zważywszy powyższe trzy środki, zgodzili się jednomyślnie, że ostatni, bez krwi rozlewu i kroków nieprzyjacielskich, a tylko ze względu samej przytomności eskadr, potrafilby zdziałać iakąś stosowną odmianę.

„W skutek czego, po ułożeniu sposobu wykonania trzeciego środka, gdy następnie, wedle brzmienia instrukcyi, najstarszy z Admiratów powinien był objąć dowództwo, Wicead-

miral Codrington zajął się wydaniem potrzebnych rozporządzeń.

„Dnia 20, o południu, przy pomyślnym wietrze, dano znak przygotowań; wszyscy zajęli swe stanowiska: okręt admirałski angielski *Azya* na czele, za nim *Albion*, *Genua*, fregata *Syrena* pod banderą admirała de Rigny, — dalej *Scypion*, *Trident*, *Wrocław*.

„Turecy stanęli w podkowę, na okół zatoki, potrojnym rzędem, mając ogółem 3 okręty liniowe, 1 okręt obciążony (*vaisseau rasé*), 16 fregat, 27 wielkich korwet i tyleż brygów.

„Główna siła była zebrana po prawej stronie od wejścia; składała się ze czterech wielkich fregat, z dwóch okrętów liniowych, jednej wielkiej fregaty, jednego okrętu, i nadto, pod koniec zakrętu zatoki, z fregat różnego rzędu, wzmocniona, w drugiej linii, od korwet i brygów.

„Na obu końcach podkowy stało sześć statków palnych, ażeby tem samem, w razie bitwy, mogły się rzucić na flotę sprzymierzoną, ku której stały pod wiatrem.

„Fregata angielska *Darmouth*, Kapitan Fellows, dwoma dniami wprzód, wysłana była do Navarinu, z listem do Ibrahima, podpisanym przez Admirałów; list ten jednak odesłany został bez odpowiedzi, pod pozorem iakoby Ibrahima nie było.

„O godzinie 2, naczelny okręt *Azya* zmierzał do portu i minął baterie; o pół do trzeciej stanął na poprzek admirałskiego tureckiego okrętu, a za nim inne angielskie.

„O dwadzieścia pięć minut na trzecią, *Syrena*, pod kapitanem Robert, zbliżyła się na strzał z pistoletu do pierwszej fregaty tureckiej w linii; teyże chwili bat fregaty *Darmouth* zarzucił kotwicę przy jednym z statków palnych, gdzie, na kilka minut wprzód, też fregata była stanęła, — gdy strzał karabinowy ze statku położył trupem angielskiego officera dowodzącego batem. *Syrena* wówczas znajdowała się tak blisko od statku że go mogła była zatopić, gdyby nie chodziło iey o bat angielski. *Darmouth* dała ognia z ręcznej broni do statku, broniąc swojego batu. Prawie w teyże samej chwili, *Syrena* tak zbliżyła się do fregaty egipskiej o dwóch bateriach, *Esniny*, że drągi żaglowe obu dotknęły się wzajemnie, i Admirał de Rigny zawołał do niey, że jeżeli nie będzie strzelała i on zachowa spokójność; wtem ze statku stojącego naprzeciw *Syreny* puszczono dwa wystrzały działowe: jeden z ludzi padł na fregacie, a drugi strzał zdawało się że wymierzony był na *Darmouth*. Od tey chwili wszczęła się walka.

„Godna uwagi że właśnie, gdy się to działo przy wejściu, Admirał Codrington wyprawiał statek do tureckiego admirałskiego okrętu, i sternik na tym statku, wysłany dla rozmówienia się, ugodzony został wystrzałem karabinowym.

„Bitwa wkrótce stała się powszechną. O godzinie 5 wieczór, pierwsza linia turecka już była przełamana, — okręty i fregaty wojenne potopione lub spalone; reszta dopadła brzegów i sama się paliła.

„I z tak ogromney floty pozostało dziś na morzu ledwie dwadzieścia korwet i brygów, a i to opuszczonych.

„Tym sposobem dopełniono groźby przesłanej Ibrahimowi: że jeden strzał ziego strony do okrętów sprzymierzonych stanowić będzie o losie floty tureckiej.

„Samego Ibrahima nie było; od dwóch tygodni pustoszy on Moreę, wycina drzewa oliwne, figowe, i t. p.

„W tak niespodziewanej utarczce, musiały oczywiście niektóre statki, przez swoje położenie, więcej uciepieć od drugich; to tylko pewna że na wszystkich eskadrach każdy z zapalem dopełniał swej powinności.

„Króleska fregata *Armida*, która przy rozpoczęciu bitwy znajdowała się obok fregaty *Talbot*, z lewego końca podkowy, musiała wytrzymać, równie iak i waleczna iey towarzyszka, ogień pięciu fregat tureckich. Kapitanowi Hugon złożono iedromyślne powinszowania za pewność obrotów i szybkość z jaką uderzał na nieprzyjacielskie statki.

„Okręt *Scypion*, pod Kapitanem Millius, do którego masztu przywiązał się był statek palny, po czterokroć ugasił pożar na swym pokładzie, nie przestając, pomimo to, strzelać z obu boków, na linię nieprzyjacielską i twierdząc.

„Okręt *Trident*, pod Kapitanem Maurice, dawał wielką pomoc Admirałowi de Rigny przez stanowisko iakie zajął.

„Kapitan Labretonniere, na okręcie *Wrocław*, walczył naprzód pod rozwiniętym żaglem, potem zarzucając kotwicę, gdziekolwiek przytomność iego była potrzebną.

„Goelety *Alcyona* i *Dafne* dzielnie przyłożyły się do uderzenia na statki palne przez angielskie fregaty i brygi.

„Słowem, wszystko cokolwiek dawało opór flocie sprzymierzonej, pomimo zaciętości kilku tureckich statków, prędko zostało poskromione.

„Admirał de Rigny złożył szczególne podziękowanie kapitanowi Fellows, dowodzącemu królesko-angielską fregatą *Darmouth*, pilnującą statków palnych, za wsparcie dawane mu zawsze w sam czas, a zwłaszcza gdy jeden z nich już wpadał na *Syrenę*.

„Eskadra francuska straciła 43 ludzi w zabitych i 117 ranionych. Kapitan okrętowy Labretonniere otrzymał lekką ranę. Same okręty wiele ucierpiały; dwa z nich muszą powrócić do Toulonu dla naprawy swych masztów. Szczególnie *Syrena* poniosła znaczne uszkodzenia; wielki iey maszt, i maszt wystawy są zerwane, dwa drągi żaglowe i drąg wielkiego żagla strzaskany; sześć kul przedziurawiło bok równo z wodą.

„*Trident* płynie do Smirny, gdzie zgromadzi *Junong*, *Pomong*, i inne mniejsze statki, dla zaradzenia tymczasowym potrzebom i oczekiwania nowych rozkazów.

„Korweta angielska *Róża* udała się do Smirny, z kąd zostaną wysłani gońcy do Stambułu z doniesieniem o tak ważnem wypadku. Kapitan *Pomony Reverseaux* odebrał zlecenie względem dawania nad Frakami.

„Kawaler de Rigny chwali bardzo szczerą serdeczność i dzielne współdziałanie Admiratów swoich kolegów.

„Na kilka dni przed tą bitwą, kazał uwiadomić Francuzów znajdujących się na flocie Ibrahima, że nowy sposób prowadzenia wojny jakiego się chwycił Pasza i zgwałcenie słowa przezeń danego, zniewalała go do wezwania ich aby opuścili służbę turecką. Tylko jednemu ta okoliczność nie zdała się dość ważną do uskutecznienia odezwy. Niewiedomo jeszcze czyli dotrwał w swoim zamiarze.

„Osady okrętowe francuskie usprawiedliwiły nadzieje Króla; każdy statek, przy okrzyku *niech żyje Król*, żwawo uderzał na nieprzyjaciela.

„Przez kilka godzin eskadra była widem okropnego obrazu: trzeba sobie wystawić 150 statków wojennych różnego rzędu, w ciasnym zalewie, potrójnym szeregiem, dające ognia; a potem pożar ich i wylatywanie na powietrze.

Kiedy nayıpierwszą fregatę zapaliły i wysadziły francuskie okręty, *Syrena* tak blisko nie była, że iey maszt naczelny padł na pokład tamtey, poczem wkrótce obalił się maszt wielki *Syreny*.”

z Madrytu, 28 Października.

— Pan de Balesteros nadesłał Królowi swe uwolnienie, ponieważ zdrowie iego ze wszystkim jest zniszczone. Jenerał Sarsfield obywatelstwo wojska w prowincyi Madrytu, i powiada iż ściągnął w tej okolicy obóz z 12 do 13000 ludzi.

— *Dziennik Valencyi* donosi że doktor Pariset, który wr. 1821 udawał się do Barcelony, dla wybadania żółtej gorączki, pustoszącej naówczas to miasto, wkrótce wypłyne do Smirny, w zamiarze zwidzenia tych części Azji gdzie panuje *cholera morbus*, chcąc rozpoznać źródła i postępy tej okrutnej plagi, nierównie jeszcze sroższej aniżeli znany *mór wschodu*. Gdyby doktor Pariset doprowadził do skutku ten zamysł, uwielbienie wszystkich przyjaciół nauk i ludzkości byłoby nagrodą tak szlachetnego poświęcenia się!

z Londynu, 7 Listopada.

— Wczoray przybyła wiadomość o bitwie pod Nivarinem. Dzienniki wspominają bardzo krótko o iey wypadku, a raport urzędowy dotychczas nie jest ogłoszony.

— Infant dom Miguel, między 20 i 25 m. b., uda się przez Paryż z Wiednia do Londynu, a z końcem Grudnia przybędzie do Madrytu. Worszaku iego znajduią się Hrabia Bombettes, Hrabia Metternich, i brat Jenerała Saldanha który umieszczony jest przy portugalskiem poselstwie w Wiedniu. Na fregacie *Perola* która 25 z.m. odплыnęła z Lizbony, przybyło blisko 20 dawniejszych służących Infanta, w celu towarzyszenia swemu Panu do Lizbony.

— Assekuracya z Londynu do Smirny podniosła

się na 10 procent, a wynosiła dawniej 2 proc. Dziś odbyło się zgromadzenie kupców handlujących do Levantu, i iednomyślnie postanowiono podać ministrowi przedstawienie względem tamtejszych okoliczności.

— Od niejakiego czasu często nadchodzą zażalenia z obwodów rękodzielniczych względem wstrzymania przemysłu.

Po części przypisać to trzeba porze roku; lecz zdanie wielu znawców jest takie, iż tak długo dopóki wielkie pytanie względem wolnego wprowadzania zboża nie zostanie rozstrzygnięte, ważny przedmiot naszego dobrego mienia, handel rękodzielniczy, będzie wstrzymany.

— Pismo *Sun* donosi iż nie mniej iak 1648 rozmaitych gatunków roślin, prawie wszystkich nieznanych, wynaleziono w nowych posiadłościach indyjskich, do Anglii należących. Między temi spostrzegamy nowy gatunek drzewa orzechowego i dębu.

— Podług listu z Valparaiso, z dnia 9 Lipca, miejsce to na nowo wielkiemu podpadło nieszczęściu. Przy mocnym wietrze północnym wzniosło się morze do nadzwyczajnej wysokości w Almendral, przedmieściu dla swych ogrodów migdałowych tak zwanem, i wielkie zrządziło nieszczęście między okrętami. W tym samym czasie pękła trąba morska nad miastem, a w pędzie swym z góry przez baryerę zabrała ludzi i bydło do morza. Po tém strasliwym zdarzeniu nastąpiło trzęsienie ziemi. Almendral zupełnie zalane.

z Bruzelli.

— Miasto Ghent, które sobie przez kanał Terneuzen otwiera źródło dobrego mienia, znaczny poniesie uszczerbek przez nowy kanał z Tournai do Courtrai, który ma połączyć rzeki Lys i Skaidę. Powiada iż twierdza Menin, pod dozorem Jenerała Gobelet, byłego ucznia francuskiego instytutu politechnicznego, ma być do stanu obronnego przyprowadzona.

z Frankfurtu.

— Mówią że sławny księgarz Baron Cotta de Cottendorf mianowany został Radcą państwa bawarskiego.

— Sądzą iż liczba wszystkich uczniów akademickich w Monachium, w zeszłym półroczu liczbę 1600 przechodząca, w półroczu bieżącym przechodzić będzie 2000, a między tymi znajdnie się szczególniej wielu Niemców północnych opuszczających uniwersytet w Getyndze.

— Dnia 18 Października, w Kaiserslautern, usiłowali więźnie kryminalni odzyskać wolność. Udało im się powalić o ziemię sługę sądowego, odebrać mu klucze i odzież. On równie iak i drugi mocno zostali zranieni. Stoiący tam na załodze strzeley natychmiast otoczyli gmach i zastrzelili iednego z buntowników, który się chciał przedrzeć; kilku iego towarzyszów mocno zostało ranionych, a podobno ani jednemu nie udało się umknąć.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Kommissya województwa mazowieckiego.

Mając sobie nadesłane przez Izbę obrachunkową Królestwa Polskiego pokwitowania rachunków z czasu urzędowania byłych ekzaktorów w mieście Piątku, to jest: dla Sikorskiego za lata 180 $\frac{1}{2}$ i 180 $\frac{3}{4}$, Smolińskiego 180 $\frac{3}{4}$, 181 $\frac{0}{1}$, 181 $\frac{1}{2}$, 181 $\frac{3}{4}$, łącznie w roku ostatnim dla Braniczkiego, udzielonych; Kommissya województwa mazowieckiego, nie mogąc powyższemu żadnej wiadomości o miejscu teraźniejszego ich zamieszkania, wzywa ich niniejszem, lub ich prawych sukcesorów ażeby po doręczeniu udzielonych im wyżej powołanych pokwitowań wprost do Kommissyi województwa mazowieckiego zgłosili się.

W Warszawie, dnia 26 Października 1827 r.

Za Radcę stanu, Prezesa:

Referendarz stanu, Kommissarz wdżki.

Koźuchowski.

Sekretarz ilny: *Filipecki.*

Kommissya województwa mazowieckiego.

Podaje do publicznej wiadomości: iż na dniu 3 Grudnia r. b., w biurze Kommissarza obwodu gostyńskiego w mieście Kutnie odbywać się będzie minus licytacya na reparacyą kościoła parafialnego we wsi Paeynie, któreto reparacyi kosztu anszlagiem wyrachowane ogólnie summe złp. 5454 gr. 14 wynoszą. Każdy zatem chęć podjęcia się takowej antreprzyzy mający, w terminie jako wyżej przeznaczonym zgłosić się zechce do biura Kommissarza obwodu rzeczonoego, za poprzedniem zaopatrzeniem się w wadium $\frac{1}{4}$ części summy anszlagowej wyrównywalące, lub winną iakową, o rękę żadnemu powątpiewaniu nieulegającą, gdzie zarazem anszlag kosztów, rysunek i warunki licytacyjne przejrzyć będzie mógł.

W Warszawie, dnia 10 Listopada 1827 r.

(Podpisy iak wyżej.)

Urząd municypalny miasta stołecznego Warszawy.

Uwładamia że iatki koszerne, do gminy starozakonnych należące, w tyle pałacu Łubieńskich pod nrem 1066 położone, wraz z przyległemi zabudowaniami i obszernym placem puszczone będą drogą publicznej licytacyi więcej dającemu w dzierżawę na lat trzy, zaczawszy od 1 Stycznia 1828 r., nawnaczając do tego stanowczy termin na dzień 3 Grudnia r. b. w ratuszu głównym, w miejscu zwykłych posiedzeń, o godzinie 4 z południa; warunki do licytacyi mogą być przejrzanemi każdodziennie u Sekretarza ilnego.

W Warszawie, dnia 17 Listopada 1827 r.

Radca stanu, Prezydent:

Woyda.

Sekretarz ilny:

J. Jahołkowski.

Sąd pokoju powiatu kaliskiego.

Z powodu żądanej regulacyi nowej hypoteki, nieruchomości wiejskich domów i gruntów do

nich należących, iako to: w Russowie wybrańictwa N. 12;

w Tykadłowie wybrańictwa czyli solectwa N. 16, 17, 31;

we wsi Michałowie N. 9, 6, 2, 10;

we wsi Jelmie N. 5, 4, 3, 1, 9, 8, 2, 5, 6 i 7;

we wsi Szolcu N. 18, 14, 17; i

we wsi Warszawie N. 3, 2.

Uwładamia interessantów że takowa nastąpi w sądzie tutejszym.

Co do nieruchomości w Russowie N. 12 d. 28 Stycz. 1828

dtto w Tykadłowie. — 16 — 29 dtto

dtto dtto — 17 — 30 dtto

dtto dtto — 31 — 5 Lutego —

dtto w Michałowie. — 9 — 11 dtto

dtto dtto — 6 — 11 dtto

dtto dtto — 2 — 15 dtto

dtto dtto — 10 — 22 dtto

dtto w Jelmie — 5 — 25 dtto

dtto dtto — 4 — 27 dtto

dtto dtto — 3 — 4 Marca —

dtto dtto — 1 — 6 dtto

dtto dtto — 9 — 8 dtto

dtto dtto — 8 — 11 dtto

dtto dtto — 2 — 13 dtto

dtto dtto — 5 — 15 dtto

dtto dtto — 6 — 18 dtto

dtto dtto — 7 — 18 dtto

dtto w Szolcu — 18 — 20 dtto

dtto dtto — 14 — 22 dtto

dtto dtto — 17 — 25 dtto

dtto we wsi Warszawie — 3 — 26 dtto

dtto dtto — 2 — 27 dtto

Wzywa przeto wszystkich interes w tém mających, aby się, w oznaczonym terminie regulacyi, w sądzie tutejszym odbyć się mający, sami osobicie, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili, żądania swe i wnioski do protokołu regulacyi podali, i w dokumencie prawa ich udowadniające opatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się na terminie podpadną skutkom prekluzyi w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołanych, w terminie do regulacyi niestawił się; tenże, na żądanie któregośkolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 zł. skazanym zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, iaka w skutek aktu regulacyi wydaną będzie, nastąpi:

Co do nieruchomości w wsi Russowie N. 12.

Co do nieruchomości w wsi Tykadłowie N. 16, 17, 31.

Co do nieruchomości w wsi Michałowie N. 9, 6, 2, 10.

Co do nieruchomości w wsi Jelmie N. 5, 4; d. 2 Mar. 1828

Tamże N. 3, 1, 9, 8, 2, 5, 6 i 7; d. 30 Marca 1828.

Co do nieruchomości w wsi Szolcu N. 18, 14, 17.

Co do nieruchomości w wsi Warszawie N. 3, 2; dnia 16

Kwietnia 1828 r. na posiedzeniu publicznym sądu

tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od nię upływać zacznie. Interessanci

przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu,

ogłoszeniu ię przytomnymi być powinni.

W Kaliszu, dnia 22 Października 1827.

Borowski, Podsek.